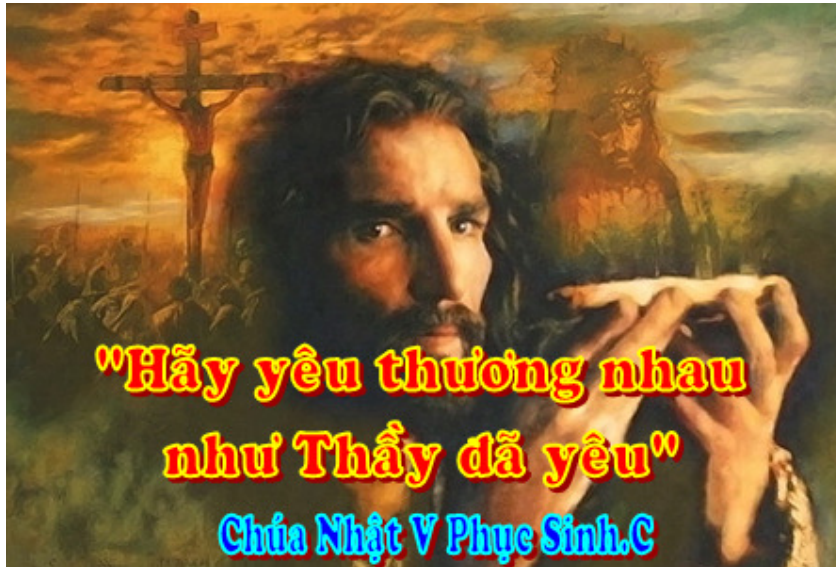

CHÙM THƠ 268
CN 5 PS C 24-4-2016
PM. CAO HUY HOÀNG

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Gioan. (Ga 13, 31-33a.34– 35)

Khi Giuđa ra khỏi phòng tiệc, Chúa Giêsu liền phán: "Bây giờ Con Người được vinh hiển và Thiên Chúa được vinh hiển nơi Người. Nếu Thiên Chúa được vinh hiển nơi Người, thì Thiên Chúa lại cho Người được vinh hiển nơi chính mình, và Thiên Chúa sẽ cho Người được vinh hiển.

"Các con yêu quý, Thầy chỉ còn ở với các con một ít nữa thôi. Thầy ban cho các con điều răn mới, là các con hãy yêu thương nhau. Như Thầy đã yêu thương các con, thì các con cũng hãy yêu thương nhau. Căn cứ vào điều này mà mọi người nhận biết các con là môn đệ của Thầy, là nếu các con yêu thương nhau".

Đó là lời Chúa

M. SAO KHUÊ

CẢM ƠN EM HỌA MI

“Không có tình yêu nào cao quý bằng mối tình người hiến mạng sống mình vì bạn hữu” (Ga 15,12)

Họa mi ơi

Em lắng nghe, và em thấu hiểu
Điều rất cần, đang thiếu trong đời tôi
Một tình yêu để trao tặng cho người
Phải là bản tình ca
đẫm mồ hôi, mướt máu (*)

Em đã yêu, một niềm yêu khôn thấu
Lời hót ru đau đáu tận buồng tim
Suối linh châu cứ nhỏ giọt im lìm
Cho trở đóa hồng nhung huyền diệu lắm

Họa mi ơi, một mối tình say đắm
Cứ cho đi đến cùng tận, tàn vơi
Cứ hiến dâng vì hạnh phúc cho người
Em chấp nhận qua đời trong nắng sớm

Cảm ơn em, đóa hồng nhung vừa chớm
Còn vọng lời tình thánh thốt họa mi
Ai tưởng em nhỏ dại chẳng biết gì
Sẽ thức giấc điều huyền vi bí nhiệm

Em tặng tôi đóa hồng nhung quý hiếm
Để tôi trao người trọn vẹn nghĩa yêu
Hãy yêu đi đâu có chết cũng liều
Cho người yêu được muôn chiều hạnh phúc...

M. Sao Khuê, 18-4-2016

() William Oscar Wilde "Họa mi và bông hồng đỏ".*

CẢM ƠN EM HỌA MI (2)

“Thầy ban cho anh em một điều răn mới là anh em hãy yêu thương nhau; anh em hãy yêu thương nhau như Thầy đã yêu thương anh em. Mọi người sẽ nhận biết anh em là môn đệ của Thầy ở điểm này: là anh em có lòng yêu thương nhau” (Ga 13, 34-35)

Cảm ơn em họa mi mỗi tình nồng
Đã tặng tôi một cành hồng đỏ thắm (*)
Nở ra từ bụi hồng em tưới tắm
Bằng giọt máu đào hy hiến vì yêu

Ai ngờ đâu em nhỏ xíu nhỏ xiu
Mà trong em có tình yêu vĩ đại
Em đã trao dâng, và trao dâng mãi
Đến tàn hơi, cho tình ái trở hoa

Cảm ơn em họa mi nhỏ hiền hòa
Rất khiêm nhường, thật thà yêu tha thiết
Rất anh dũng hiến đời mình chẳng tiếc
Vì yêu tôi bóng chiếc giữa chiều hoang

Chùng như em đã hiện thực lời vàng
“Yêu như Người” chịu đóng đinh trên thập tự
Chịu lưỡi đòng đâm vào tim xuyên thấu
Vắt kiệt cùng giọt máu cuối tuôn rơi

Cảm ơn em gợi nhớ cho lòng tôi
Điều răn mới, di ngôn chiều ly biệt
“Cứ dấu này mà người ta nhận biết
Chính anh em là môn đệ của Thầy

Hãy yêu nhau hãy yêu nhau như Thầy...”

M. Sao Khuê, 18-4-2016

(*) *William Oscar Wilde "Họa mi và bông hồng đỏ".*

HƯƠNG NAM

TÌNH CHO ĐI

“Cứ dấu này mà người ta nhận biết
Chính anh em là môn đệ của Thầy
Là hãy yêu nhau, yêu nhau tha thiết
Nhu Thầy đã yêu hiến mạng vì yêu”

Ôi mỗi tình huyền nhiệm, quá cao siêu
Là chân lý, là tín điều, là chính đạo
Là chuẩn mực cho người nên trọn hảo
Và danh Cha ngời sáng giữa trần gian

Chúa biết con loài xấu nét phù phàm
Yêu rất ít mà tham lam quá đổi
Lòng ích kỷ vốn từ căn từ cội
Yêu chỉ vì mưu lợi với cầu vinh

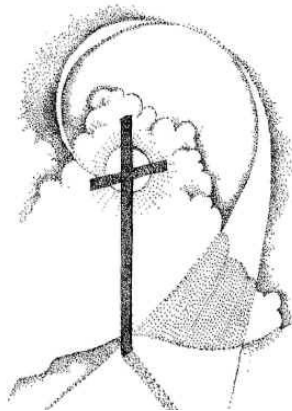
Chúa biết con ngại gian khô, hy sinh
Ngại dâng hiến, ngại hạ mình phục vụ
Ngại bước xuống đồng bọ bèo lữ thứ
Môi miệng nào vẫn cứ nói mình yêu

Chúa biết con chưa yêu Chúa bao nhiêu
Mãi lốt phốt giữa đôi chiều mưa nắng
Chưa thấu cảm ơn tình sâu nghĩa nặng
Chúa yêu con gánh cả tội con rồi

Xin cho con yêu mến, tạ ơn Người
Bằng tình yêu rót xuống đời giọt sống
Xin giúp con luôn vui mừng hy vọng
Tình cho đi nên lý tưởng đời con...

Hương Nam 20-4-2016

VÀO ĐƯỜNG YÊU

Em không thể bước vào con đường yêu
Nếu em mãi chối từ cây thập giá
Bởi chẳng có tình yêu nào cao cả
Hơn tình người hiến mạng sống vì yêu

Em không thể bước vào con đường yêu
Nếu em mãi giam mình trong vỏ ốc
Bởi tình yêu không bao giờ cô độc
Và trái tim chịu lẫn lóc giữa đời

Em không thể nói được tiếng yêu người
Có may chăng cũng chỉ lời gian dối
Nếu em nghĩ tình mình là tuyệt đối
Mà quên người tình điệu vợ khôn vơi

Em không được ai yêu, dẫu một người
Có may chăng ai sống đời khiêm hạ
Nếu em tự cho mình là cao cả
Còn ai kia là cận bã, nhợt nhạt

Ôi tình yêu không lãng mạn như thơ
Nhưng rất thực giữa bụi bờ cuộc sống
Nếu tình yêu không khơi nguồn hy vọng
Thì đúng là chút ảo mộng chóng phai

Xin cho em yêu thập giá mỗi ngày
Đau khổ em, nở hoa, người hạnh phúc...

Hương Nam, 23-4-2016

THIÊN ĐÀNG TÌNH YÊU

Tạ ơn Chúa đã yêu con
Bằng một tình yêu chí tử
Trần gian không có loài ngôn ngữ
Diễn nghĩa được tình yêu

Vì yêu nên hy lễ toàn thiêu
Hiến mình chuộc thân người tình phụ
Trên đời cao mây buồn liễu rủ
Chiều buông mau vãn vũ phong ba

Chúa đã yêu con, yêu rất thật thà
Một tình yêu cho người yêu hạnh phúc
Mở toang cánh cửa đời tù ngục
Dẫn con về miền vĩnh cửu bình an

Xin cho con chẳng ngại gian nan
Yêu như Chúa hiến thân vui phục vụ
Chết nỗi niềm riêng chết lòng ích kỷ
Để người mình yêu tuyệt mỹ sắc hương
Ngày hôm nay giữa cuộc đời thường
Và muôn sau nơi thiên đường vĩnh cửu

Xin cho con thực thi điều răn mới
Lòng chạnh thương chia một chút niềm đau
Cho chút sẻ chia, thành hy vọng xanh màu
Mỗi chút yêu khởi đầu niềm hạnh phúc
Cho trần gian ngộ ra điều chân thực
Chính Chúa là nguồn sinh lực tình yêu

Xin cho con luôn ghi khắc tín điều
Chỉ tình yêu mới xoay chiều lịch sử
Chỉ tình yêu mới biến đời lữ thứ
Thành Thiên Đàng nồng tình tứ cho nhau

Hương Nam, 25-4-2013

DI NGÔN CỦA NGƯỜI TÌNH

Hôm qua nói với người yêu
Rồi anh sẽ đến với nhiều khoan dung
Bởi vì em đã bắt trung
Mà lòng anh vẫn thủy chung muôn đời

Hứa rồi, từ thưở xa xôi
Em chờ anh đến bồi hồi xiết bao
Mấy ngàn năm, một khát khao
Chỉ mong gặp lại lẽ nào anh quên

Một chiều nhỏ xóm, bé tên
Ai hay anh đã về bên em rồi
Nụ cười ngọc, sáng bờ môi
Khiêm chào nhân thế làm người trần gian

Người yêu anh, cứ ngỡ ngang
Lòng chưa ngộ nổi Lời Vàng cứu tinh
Tới khi anh hiến thân mình
Cũng còn lơ láo người tình em đâu?

Người về, người bảo yêu nhau
Lên đồi thập tự rước sầu làm vui
Mới hay buổi tiễn ngậm ngùi
Người yêu để lại một gùi luyến thương

Yêu, là đi lại con đường
Khoan dung, phục vụ, khiêm nhường hiến dâng

Hương Nam, 26-4-2013

BA CHUÔNG

MỘT CÔI TRỜI YÊU

*“Người ta cứ dẫu này mà nhận biết các con là môn đệ thầy, là các con thương yêu nhau”
(Ga 13, 35)*

Ai dám tin con là môn đệ Chúa
Khi lòng con chẳng có chút chạnh thương
Chẳng nghe ra tiếng nấc dưới đời thường
Chẳng cảm thấu chuyện gạo tiền, cơm áo

Ai dám tin con là người có đạo
Khi lòng còn cứ ngỡ ngáo, vô tâm
Mảnh đời ai hoài lặng lẽ âm thầm
Tùng đêm đếm nhịp tim cần sức sống

Ai dám tin con là chứng nhân hy vọng
Khi lòng con chẳng một chút an vui
Nghĩa gì đâu, thiếu vắng cả nụ cười
Còn thiếu cả bàn tay và hơi ấm

Ai dám tin con là người hạnh phúc lắm
Khi lòng con như vực thẳm tang thương
Mụ mi đam mê dưới mức tầm thường
Chuồn bắt hạnh, lụy vương vòng tội lỗi

Xin thương con và ban ơn đời mới
Cho lòng con là một cõi trời yêu
Dám cho đi, dẫu chết cũng dám liều
Như Chúa đã vì yêu mà tự hiến

Để tình yêu con, làm danh cha vinh hiển
Và Nước Người trị đến giữa trần gian..

Ba Chuông, 23-4-2016

HỒ GIANG A

CHUYỆN GIỮA PHỐ

em đen đui, giữa phố hoa
dạn lòng hãy nhớ mình là họa mi
luôn sẵn sàng, để chết đi
vì yêu bầy trẻ hoài bi giang hồ

lầy chung với đám tội đồ
cũng thì chui nhũi, lẩn xô, trốn tìm
mới hay trẻ có trái tim
có niềm thương cõi im lìm, lẻ loi

có khát vọng, dẫu nhỏ nhoi
chút tình hy hiểm đâu rồi mẹ cha
có ước ao một mái nhà
mà như phía trước mù sa mịt mù

chia nhau chân lý Giê-su
cùng là bất hạnh hãy yêu nhau hoài
lời tình đắm lệ ngát ngây
đêm nay bầy trẻ ngủ say ân tình

ngày mai đón ánh bình minh
tay trong tay nhớ: hy sinh chân thành

ở giang hồ, 18-4-2016

CUỘC TỔ TÌNH

Bạn tôi chưa tin vào Thiên Chúa
Nhưng khát khao lẽ đạo thường chân
Ước gì tình đời thôi dối trá
Yêu không vì thỏa mộng phù vân

Bạn tôi có nghe về Thiên Chúa
Là tình yêu, nguồn cội tình yêu
Nhưng cứ mãi còn nghi hoặc quá
Bởi người tin Chúa chưa biết yêu

Ôi tình yêu cao siêu huyền nhiệm
Đã xuống đời mọn mọn đơn sơ
Lời tình thương không còn phong kín
Hóa người đi khắp nẻo bụi bờ

Thiên Chúa đã không còn giấu mặt
Tình yêu rày nên bánh, thành cơm
Nên bàn tay nín đời lây lất
Nên nhịp ân tình, nên hương thơm

Lẽ đạo thường chân là yêu thật
Yêu cho người hạnh phúc, an vui
Không đành mắt, nhưng tự đánh mắt
Danh lợi, tuổi tên, cả con người

Cho con biết yêu và dâng hiến
Không vì khao khát của nhân sinh
Nhưng vì để ý Cha thể hiện
Trong cuộc sống con, cuộc tổ tình...

ả giang hồ, 19-4-2016

YÊU NHƯ ĐÒI YÊU

“Yêu là cho đi, rồi đòi lại
Chẳng đòi nhiều chỉ một chút mà thôi
Chút bằng quơ nhưng nhớ cũng đủ rồi
Vẫn hơn kẻ bạc tình vô tâm lắm”

Tội nghiệp người được yêu, lòng rối rắm
Biết làm sao trả món nợ ân tình
Bởi người cho đi, đòi lại công bình
Hòn đất ném đi, hòn chì ném lại!

Mở mắt ra mà nghe lòng tê tái
Tưởng người yêu, hóa đại nhận từ bi
Từ bi chẳng phải là những gì đã cho đi
Thì cứ để gió cuốn bay vào vĩnh cửu?

Người được yêu hoảng hồn bên chung rượu
Trời đất ơi xem thiên hạ yêu nhau
Có nghĩa gì đâu một kiếp sống cơ cầu
Tình đời ai chắc chén bô đào nhân ái

Chỉ một tình yêu cho đi không đòi lại
Là tình Người chết mãi trên đời cao
Chết khô người, chết khát, chết khao
Cả tấm áo che, cũng không buồn xin lại

Tôi có còn thời gian yêu và yêu nữa?
Để yêu như Người dâng tất cả vì yêu
Cứ cho đi để người nhận được nhiều
Và để gió cuốn bay vào vĩnh cửu ...

ả giang hồ, 23-4-2013

BÀI THƠ CỦA Ặ GIANG HỒ

Ặ thì ra,

Ặ giang hồ không được phép làm thơ?

Bởi Ặ tội lỗi, nhớt nhờn, hèn hạ

Dẫu là thơ kêu gào trong lệ sầu lả chả

Hay tiếng kinh buồn xin ơn lạ hồi sinh

Ặ giang hồ không được phép tốt xinh?

Cứ phải xấu xí trong mắt nhìn nếp nghĩ

Thơ có hay cũng nhận lời khinh bỉ

Bởi giang hồ là tội lỗi, là hư thân?

Nhớ Chúa tôi xuống tận cõi dương trần
Không nhậu nhọt, thích gần người thu thuế

Khát nước sao ? xin ngoại kiều mỹ lệ

Dầu thơm, tóc thề, kẻ lẻ tình riêng

Nhớ Chúa tôi rong ruổi khắp mọi miền

Mãi ngược xuôi góc nghèo hèn phố chợ

Cả đám tật nguyên, cả bọn người làm lỡ

Chúa cứ giang hồ: mai đó nay đây

Chúa tôi ơi sao có chuyện thế này

Người thế gian yêu bên ngoài hào nhoáng

Dẫu mã tô vôi cũng muôn vàn quý trọng

Hơn Ặ giang hồ xót phận lầm than

“Yêu như Chúa yêu” là yêu kẻ giàu sang?

Hay cúi xuống hôn chân Ặ giang hồ bụi bần?

“Yêu như Chúa Yêu” là yêu những ai nguyên trong trắng?

Hay yêu kẻ lỡ lầm mãi ngớ ngẩn một đời hoa?

Lạy Chúa Giê-su tình yêu Chúa bao la

Xin đốt cháy tim con nòng lửa mến

Cho con yêu và cho con tìm đến

Những tâm hồn mong Chúa hẹn xót thương

Ặ giang hồ, 24-4-2013

GÃ TUẦN PHIÊN

HÃY YÊU NHAU

Gioan 13, 31-33a.34-35

dẫu có nguyên tuyền hơn muôn loài thọ tạo
nửa thần linh luôn tuyệt hảo tinh khôi
thì cũng là “người con của loài người”
đến thực hiện lời muôn đời đã hứa

giờ sắp đến không còn bao lâu nữa
sự chết khai màn sự sống vinh quang
ô nhục kia nên vinh dự rõ ràng
lòng khiêm nhượng về vang mùa chiến thắng

giờ tình yêu già từ đêm thanh lặng
xóa niềm đau cô vắng những nghìn năm
giờ thấp lên ánh sáng mới vĩnh hằng
nơi cõi đất giá băng nên nồng ấm

“hãy yêu nhau”, lời tình như chỉ thắm
trao tặng người để gói ghém đời nhau
bởi tình yêu có vô vạn phép màu
biến thập giá, nỗi đau thành hạnh phúc

“hãy yêu nhau”, hơn một lời cầu chúc
yêu như người đã khổ nhục vì yêu
dám cho đi, dẫu có chết, cũng liều
để người yêu nên mỹ miều, sáng láng

“hãy yêu nhau”, không chỉ là một thoáng
mà một đời, anh dũng, tới ngàn thu....

Gã Tuần Phiên, 19-4-2016

CHUYỆN CHÚNG MÌNH

Hai chúng mình, một ngôn ngữ thôi em
Cùng quê hương, cũng chất giọng êm đềm
Nói với nhau bao ngày đêm, năm tháng
Gần bên nhau, mà lòng cứ xa thêm

Hai chúng mình, một căn gác thân quen
Mấy chục năm trong khu phố tắt đèn
Nghe giun để cứ thắm khen hạnh phúc
Có ngờ đâu, hai đường sắt kề bên

Hai chúng mình, còn hai tuổi, hai tên
Còn hai thế giới trong cùng cõi đất
Hai con tim chùng như là què quặt
Nhịp đập tim này, nhịp nghỉ tim kia

Cũng biết là đôi con cá lia thia
Cùng một chậu sao cứ lia nhau mãi
Điều gì cho đi, điều gì giữ lại
Để mà chi, thêm tê tái lòng nhau

Rồi mai đây ai lặng lẽ qua cầu
Để chiếc bóng nghiêng sâu chiều tím ngắt
Có nuôi tiếc, có nhớ nhưng quay quắt
Đến ngàn thu cũng bằng bật tấm hơi

Yêu nhau đi, yêu nhau đi người ơi
Cho đi cả cuộc đời, đừng giữ lại
Chút ích kỷ sẽ làm đau tê tái
Đức khiêm nhường nên quảng đại hiển dầy

Gã Tuần Phiên, 17-4-2016